

DÜŞÜNENLERİN DÜŞÜNCELERİ

Kütüphaneciliği, kitap sevgisine dayandırmak yanlış bir düşüncedir. Kütüphaneciliğin özünde yatan sevgi, insan sevgisidir, toplum sevgisidir. Yapılan çalışmaların tümü topluma, onun yararına ve gelişmesine yöneliktir

Kütüphanelerde örümcekler kol gezdiği sürece, beyinlerde güzel şeyler ummamak gerek. Çünkü, kütüphanelerin durumu, olduğu gibi beyinlere yansımaktadır. İşte bu nedenle kütüphaneler çağdaşlaşmanın göstergesidir

KÜTÜPHANECİLİK NEDİR, NE DEĞİLDİR?

ÜLKELERİN ve ulusların çağdaş dünyadaki yerini belirleyen kimi göstergeler vardır. Örneğin, ekonomi, sanayi, tarım, sanat, ekin, eğitim gibi. Bunlar anılan göstergelerin sadece birkaçını oluşturmaktadır. Ancak, bunların dışında bir gösterge vardır ki, tek başına tümünün yerini tutmaktadır. Bu gösterge ülkedeki kütüphanelerdir. Kütüphaneler ve kütüphaneciliğin durumu ile toplum-kütüphane ilişkisidir.

Her alandaki gelişme kütüphanelerde başlar ve oralarda sürer gider. Kütüphaneler gelişmenin en iyi gözlemlendiği, çağdaş dünyadaki yerin en gerçek biçimde belirlendiği yerlerdir.

Bu gerçeğin ışığında, ülkemizde kütüphaneciliğin durumunu, toplumun çeşitli kesiminin kafasındaki kavramlardan yola çıkarak irdelemek ve nerede olduğumuzu sergilemek yararlı olacaktır.

Ne acıdır ki, kütüphanecilik yurdumuzda yeterince tanınmamıştır, tanıtılmamıştır. Bu tür olgularda toplumun öğrenme ve tanıma konusundaki isteksizliği gözardı edilemez. Üç üniversite-

O. Üstün YILDIRIM

1947'de doğdu. AÜDTCF Kütüphanecilik Bölümü'nü bitirdi. Hacettepe Üniversitesi'nde lisansüstü eğitim yaptı ve bilim uzmanı oldu. AÜ Veteriner Fakültesi'nde Kütüphane Müdürlüğü görevini yürütmektedir. İngiltere ve Bulgaristan'da mesleği ile ilgili incelemelerde bulundu. Çeşitli dergi ve gazetelerde yazıları yayınlandı. Ayrıca bir de kitabı bulunmaktadır.

de, dört yıllık öğrenim süresi olan üç bölüm bulunmasına karşın isteksizlik anlaşılabilir biçimde sürüp gitmektedir.

NEYMİŞ, NE DEĞİLMİŞ?

Kimilerine göre kütüphanecilik kitap okuma işidir. Bir çeşit eğlence yani. Gazetede öyle tanıtmıştı gençlere: Okumayı sevenler için... Öyle ya... Sabahın akşama dek kitaplarla dolu bir iş yerindeyiz. İşiniz gücünüz de yok. Ne iş olabilir ki, kütüphanede. Tek iş kitap okumaktır. Tıpkı tüm gazetecilerin sabahın akşama değin gazete okumalarının doğru olduğu gibi. Gazete okumaktan hoşlananlar gazeteciler mi olmalı?

Kütüphaneciliği, sadece kitap

sevgisine dayandırmak doğru bir düşünce değildir. Kütüphaneciliğin özünde insan sevgisi, toplum sevgisi yatmaktadır. Yapılan çalışmaların tümü topluma, onun yararına yöneliktir. Amaç, toplumun kendisidir. Kitap ise, bu aşamada bir araçtır. Kaldı ki, bugün kütüphanelerin tek bilgi kaynağı kitap değildir. Dergi, gazete, vs. gibi yayınlar, film, plak, bant, fotoğraf gibi her tür bilgi ve ekin gereklilik kaynağı olarak değerlendirilmektedir.

"En az orta dereceli bir öğrenim görmüş kimseler kısa süreli hizmet içi eğitimden geçirilerek kütüphaneci olabilirler" anlamındaki kütüphanecilikteki çeşitlenmelere tuz ve biber eklemektedir. Eğer kısa süreli eğitimlerle mes-

lek adamı yetişebiliyorsa yüksek öğretilme ne gerek var? Kütüphanecilikte iki tür görevli vardır. Biri, dört yıllık yükseköğrenim sonunda "kütüphaneci" sanını alır ve kütüphanenin bilgi gerektiren işlerini yapar. Kuramcı, uygulamacı ve uygulayıcıdır. İkincisi ise, "kütüphane memurudur". Beceri ve alışkanlık gerektiren işlerde çalışır. Bunun için kısa süreli eğitimden geçer.

Kitap okumayı sevenler için iş bulma kaygısı olmayan meslek sözünün tartışılmaz bir ilginçliği var. Yirmi yıllık meslek geçmiş olan biri olarak mesleğimize de iş bulma kaygısı olmadığını bilememişim. Genç arkadaşlarımızı iş arar gördükçe hep bunu düşünürüm. Kütüphanecileri

mesleklerinde çalışmaya özendirilmelidir derim. Salt kütüphaneler değil tüm meslek edinenler için de geçerlidir bu düşüncem. Herkes kendi mesleğinde çalışırsa eğitilmiş insan beyni ve gücü değerlendirilmiş, yükseköğretim amacına ulaşmış olurdu.

Kadro darlığı, para azlığı, sınav zorunluluğu gibi nedenler kütüphanecileri iş bulma konusunda kaygılandırmaktadır.

SONUÇ

Yapısı ne olursa olsun, kimi beyinlerde kütüphanecilik ve ona bağlı kavramlar böylesine güllünc biçimde anlamlaşıyor. Kapalı kafalarda bir meslek böyle oluşuyor, çeşitleniyor. Kara ve bagna örümcek, kütüphanelerde olduğu gibi beyinlerde de giderek ağırlı büyütüyor. Tozlu raflarda derin izler bırakarak. Kütüphanelerde örümcekler kol gezdiği sürece beyinlerden güzel şeyler ummamak gerek. Çünkü, kütüphanelerin durumu olduğu gibi beyinlere yansımaktadır. İşte bu nedenle kütüphaneler gelişmenin, çağdaşlaşmanın göstergesidirler. Tozlu raflardaki örümcek izi ise göstergenin derecesi.

Kişisel Arşivlerde İstanbul Belleği
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 8 2 5 3 6 0 1 0 *